

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 10

Rozeslána dne 30. prosince 1992

Cena Kč 7,-
(dotisk)

O B S A H:

35. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, zákon České národní rady č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, a zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
36. Zákon České národní rady o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání

35

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, zákon České národní rady č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, a zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se vypouštějí slova „státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „rozpočet federace“)" a slova „a federálních účelových fondů“.

V § 1 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Je-li zvláštním zákonem orgánu uvedenému v odstavci 3 svěřeno vybírání odvodů a poplatků sankční povahy, pokut a penále neuvedených v odstavci 1 a jsou-li tyto příjmy odváděny do rozpočtu republiky, do územních rozpočtů a fondů, postupuje se při jejich placení i vymáhání podle části šesté tohoto zákona.“

2. V § 3 odst. 2 se slova „Občané České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „Občané České republiky“.

3. V § 4 odst. 1 se na konci odstavce připojuje nová věta, která zní: „Pro účely tohoto zákona se rozumí bydlištěm fyzické osoby místo trvalého pobytu.“

4. § 4 odst. 2 zní:

„(2) U fyzické osoby, která nemá na území České republiky bydliště, ani se zde obvykle nezdržuje, je místně příslušným správcem daně z příjmů fyzických osob Finanční úřad pro Prahu 1.“

5. V § 4 odst. 3 se za slova „řídí se místem,“ vkládají slova „kde má stálou provozovnu^{1a)} nebo místem,“.

Poznámka pod čarou č. 1a) zní:

^{1a)} § 22 odst. 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.“

6. V § 4 odst. 7 se slova „místně příslušný ten správce daně“ nahrazují slovy „místně příslušným správcem daně finanční úřad“.

7. V § 4 odst. 8 písm. a) se za slovo „bydliště“ vkládají slova „nebo se převážnou dobu zdržoval“.

8. V § 4 odst. 8 písm. c) se za slovo „bydliště“ vkládají slova „nebo sídlo“.

9. § 4 odst. 9 zní:

„(9) U srážkové daně vybírané zvláštní sazbou daně^{1b)} prováděné bankami a pojišťovnami je místně příslušným správcem daně finanční úřad v sídle banky,

pojišťovny nebo jejich pobočky, pokud má k dispozici veškeré doklady nutné pro provedení řádné srážky a její kontroly.“.

Poznámka pod čarou č. 1b) zní:

„1b) § 36 zákona ČNR č. 586/1992 Sb.“.

10. V § 4 se za odstavec 9 vkládá nový odstavec 10, který zní:

„(10) Má-li plátce daně z příjmů fyzických osob vybírané nebo srážené z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků k 31. prosinci více než 25 zaměstnanců, je v následujícím zdaňovacím období místně příslušným správcem daně finanční úřad v místě plátcovy pokladny. Plátcovou pokadnou se rozumí organizační jednotka, kde dochází k hospodářským operacím zakládajícím vznik daňové povinnosti, tj. k vybírání nebo srážení daně nebo záloh na ni a kde jsou k tomu uloženy potřebné doklady. Plátcová pokladna má stejná oprávnění a povinnosti jako plátce daně. Majetková odpovědnost plátce za jeho pokladny tím zůstává nedotčena.“.

Dosavadní odstavce 10 až 14 se označují jako odstavce 11 až 15.

11. V § 4 se za odstavec 15 doplňuje nový odstavec 16, který zní:

„(16) Pokud ukládá platební povinnost podle § 1 odst. 4 orgán nepověřený současně jejím vybráním, je k vybrání místně příslušným orgánem finanční úřad v sídle orgánu, který platební povinnost uložil.“.

12. V § 7 odst. 1 se slova „se zúčastňují“ nahrazují slovy „vedeného správcem daně se zúčastňují, kromě pověřených pracovníků správce daně,“.

13. V § 10 odst. 4 se v poslední větě za slovo „subjektu“ vkládá slovo „současně“.

14. V § 18 se slovo „návratku“ nahrazuje slovy „doručenku, dovoluje-li to země určení“ a doplňuje se tato věta: „V ostatních případech bude doručováno do vlastních rukou příjemce prostřednictvím příslušného orgánu státní správy, pověřenému k doručování úředních písemností do ciziny.“.

15. V § 23 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Úkony podle odstavce 3 jsou osvobozeny od správních poplatků, nejde-li o listiny, které daňový subjekt od správce daně obdržel dříve.“.

16. V § 24 odst. 3 písm. a) se za slova „jiného správce daně,“ vkládají slova „dále pak“.

V odstavci 3 písm. c) se vypouštějí slova „nebo federálnímu ministerstvu financí“.

17. V § 30 se doplňují nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Postup při stanovení výše nároků náhrady ušlého výdělku stanoví ministerstvo obecně závazným právním předpisem.

(5) Uhradil-li správce daně náklady řízení podle odstavce 2 vzniklé v důsledku nečinnosti nebo nesplnění právní povinnosti daňového subjektu, může tyto náklady přenést na daňový subjekt. Předepsaná náhrada

nákladů řízení je splatná do patnácti dnů ode dne doručení rozhodnutí.“.

18. V § 31 odst. 3 se věta doplňuje slovy „a ve Sbírce zákonů České republiky“.

19. V § 32 odst. 4 se za slova „k podání opravného prostředku“ vkládají slova „nebo není-li v poučení stanovena lhůta vůbec“.

20. V § 33 odst. 1 se slovo „nepodnikatelskou“ nahrazuje slovem „jinou“, vypouští se slovo „se“ a slovo „registrovat“ se nahrazuje slovy „podat přihlášku k registraci“ a na konci odstavce se připojuje věta, která zní: „Pro účely tohoto zákona se rozumí dnem právní účinnosti den, kdy je poplatník podle příslušných předpisů oprávněn začít vykonávat podnikatelskou činnost.“.

21. V § 33 odst. 4 se slova „se registrovat“ nahrazují slovy „podat přihlášku k registraci“.

22. V § 33 odst. 6 se v předposlední větě za slova „se sídlem“ vkládají slova „nebo bydlištěm“ a na konci odstavce se připojuje tato věta: „Právní osoba se sídlem v cizině, která nemá přiděleno identifikační číslo, je povinna si vyžádat toto číslo u příslušného orgánu.“.

23. V § 33 odst. 9 se vypouštějí slova „ve dvojím vyhotovení“.

24. V § 34 odst. 5 se za slovo „oznamovat“ vkládá slovo „svému“ a slova „v jednotlivém případě“ se nahrazují slovy „v kalendářním čtvrtletí“.

25. V § 34 odst. 6 se za slova „Banky“ vkládá odkaz na poznámku č. 5a).

Poznámka pod čarou č. 5a) zní:

„5a) § 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách.“.

26. V § 34 odst. 10 se za slovo „jméno“ vkládají slova „nebo název, a adresu“.

27. V § 37 odst. 3 se za slovo „pokuty“ vkládají slova „, které musí obsahovat odůvodnění,“.

28. V § 37 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Pokuta podle tohoto ustanovení se neuloží, lze-li použít sankci podle § 68 nebo lze-li použít pokutu tuto sankci nahrazující.

(5) V řízení o uložení pokuty uložené podle odstavce 1, pokuty uložené podle § 25 a pokut ukládaných podle jiných daňových zákonů se postupuje podle tohoto zákona.“.

29. Za § 37 se vkládá nový § 37a, který včetně nadpisu zní:

„§ 37a

Blokové řízení

(1) Pokuta, jejíž výše nepřesahuje 5000 Kčs, může být uložena též v blokovém řízení, pokud je protiprávní jednání podle § 37 odst. 1 spolehlivě zjištěno a pokud je osoba tam uvedená ochotna pokutu na místě zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

(2) Pracovníci správce daně, oprávnění k ukládání pokut v blokovém řízení, jsou povinni své oprávnění

prokázat zvláštním průkazem. Na pokutovém bloku, kterým je rozhodnuto o uložení pokuty, se vyznačí, komu a kdy a za porušení jaké právní povinnosti byla pokuta uložena. Pokutový blok platí současně jako stvrzenka o zaplacení pokuty na místě v hotovosti.

(3) Pokutové bloky a další potřebné tiskopisy vydává ministerstvo.“

30. V § 38 odst. 11 se za slovo „nebo“ vkládají slova „pravomocné rozhodnutí“.

31. V § 39 se vypouští odstavec 3.

32. V § 39 odst. 4 se slova „základních prostředků“ nahrazují slovy „hmotného a nehmotného majetku, který lze odpisovat“.

33. V § 39 se dosavadní odstavce 4 až 6 označují jako odstavce 3 až 5.

34. V § 40 odst. 3 se slova „stanovuje se“ nahrazují slovy „prodlužuje se“.

35. V § 40 odst. 9 se slovo „přebytek“ nahrazuje slovem „zůstatek“.

36. V § 40 odst. 13 se slovo „vyměřovací“ nahrazuje slovem „zdaňovací“.

37. § 42 odst. 5 zní:

„(5) Poprvé se podává přiznání v roce 1993, dále v roce 1995 a pak vždy po třech letech. V roce 1993 se přiznání podává do 31. října, v dalších letech vždy do 31. května. Přiznání se podává správci daně místně příslušnému ke správě daní z příjmů, a to vždy podle stavu k 1. lednu roku, v němž se přiznání podává. Při tom se postupuje přiměřeně podle ustanovení § 40, 41 a 43.“

38. V § 42 odst. 8 se slova „daňový subjekt“ nahrazují slovy „osoba povinná podat přiznání k majetku“ a na konci odstavce se připojuje věta, která zní: „Na výzvu správce daní z příjmů je však povinen uvést i majetek, jehož souhrnná hodnota je nižší než 1 000 000 Kčs.“

39. V § 46 odst. 5 se vypouštějí slova „s uvedením důvodu“.

40. V § 46 odst. 7 se na konci připojuje tato věta: „Dodatečně vyměřená daň je splatná do patnácti dnů ode dne doručení platebního výměru.“

41. Za § 46 se vkládá nový § 46a, který včetně nadpisu zní:

„§ 46a

Zaokrouhlování

(1) Vyměřená daň se zaokrouhluje na celé koruny nahoru. Stejně se postupuje u příslušenství daně, pokud je předmětem samostatného vyměření. Daň z příjmů vybíraná zvláštní sazbou se zaokrouhluje na celé koruny dolů.

(2) Záloha na daň se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru, s výjimkou zálohy na daň vybírané srážkou, která se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(3) Výpočet daňové sazby, koeficientů a ukazatelů se provádí s přesností na dvě platná desetinná místa.

Postupné zaokrouhlování ve dvou nebo více stupních je nepřipustné.

(4) Čísla podle odstavce 3 se zaokrouhlují tak, že se vypustí všechny číslice za poslední platnou číslicí zaokrouhlovaného čísla a tato číslice se dále upraví podle číslic, které následují po poslední platné číslicí zaokrouhlovaného čísla

- a) zaokrouhlovaná číslice, po které následuje číslice menší než 5, zůstává beze změny,
- b) zaokrouhlovaná číslice, po které následuje číslice 5 nebo číslice větší než 5, se zvětšuje o jednu.“

42. V § 47 odst. 2 se slovo „doby“ nahrazuje slovem „lhůty“.

43. § 48 odst. 1 zní:

„(1) Příjemce rozhodnutí se může odvolat proti stanovení daňového základu a daně správcem daně a proti jiným rozhodnutím, pro něž je to zákonem stanoveno nebo kde to zákon nevyklučuje, pokud se písemně nebo ústně do protokolu svého práva odvolání nevzdal.“

44. V § 48 odst. 2 se slova „ani uplatnit mimořádný opravný prostředek“ vypouštějí a na konci odstavce se připojuje věta, která zní: „To platí i tehdy, mají-li být daňový základ a daň stanoveny či přezkoumány dodatečně, a to bez ohledu na to, zda v řízení pak k dodatečnému stanovení daňového základu a daně skutečně dojde.“

45. V § 48 odst. 5 se slova „ve lhůtě jednoho měsíce“ nahrazují slovy „ve lhůtě třiceti dnů“.

46. V § 48 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Může-li odvolání podat několik daňových subjektů a odvolá-li se jen některý z nich, vyzoomí o tom správce daně všechny ostatní dotčené daňové subjekty a vyzve je, aby se k podanému odvolání v jím stanovené lhůtě vyjádřily. Tato lhůta nesmí být kratší než patnáct dnů. Na vyjádření došla po stanovené lhůtě se v dalším řízení nebere zřetel. Případná změna či zrušení daňové povinnosti plynoucí z rozhodnutí o odvolání se týká všech těchto daňových subjektů.“

V odstavci 10 se za slovo „tento“ doplňují slova „nebo zvláštní“.

Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 10 a 11.

47. V § 50 se vypouští odstavec 8 a dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 8.

48. Za § 55 se vkládají nové § 55a a 55b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 55a

Prominutí daně

(1) Ministerstvo může daň zcela nebo částečně prominout z důvodů nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování daňových zákonů. U příslušenství daně tak může učinit i z důvodu odstranění tvrdosti.

(2) Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem zmocnit k provádění tohoto svého oprávnění správce daně. V tomto zmocnění vymezí bližší podmínky, zejména okruh důvodů a výši daně, která z těchto důvodů může být posouzena a prominuta.

(3) Byla-li žádost o prominutí daně zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po šedesáti dnech ode dne doručení zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti nemohou být uplatněny stejné důvody, které již obsahovala žádost původní. Při opakování již odmítnutých důvodů bude nová žádost bez posouzení odložena. O odložení musí být žadatel vyrozuměn.

(4) Rozhodnutí o žádosti o prominutí daně nemusí obsahovat odůvodnění a opravné prostředky proti němu se nepřipouštějí.

§ 55b

Přezkoumávání daňových rozhodnutí

(1) Na žádost daňového subjektu nebo z úřední povinnosti může být rozhodnutí správce daně, které je v rozporu s právními předpisy nebo se zakládá na podstatných vadách řízení, a okolnosti nasvědčující tomu, že došlo ke stanovení daně v nesprávné výši, zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno.

(2) Toto přezkoumání může být zahájeno nejpozději do dvou let následujících po roce, v němž nabylo přezkoumávané rozhodnutí právní moci. Tuto lhůtu nelze prodloužit ani povolit navrácení v předešlý stav.

(3) Žádost o přezkoumání podává daňový subjekt u orgánu, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno. Podnět k přezkoumání z úřední povinnosti může dát kterýkoliv správce daně, jakmile zjistí, že pro přezkoumání jsou dány zákonné podmínky.

(4) Rozhodnutí o povolení nebo nařízení přezkoumání vydává vždy instančně vyšší správce daně, a jde-li o povolení nebo nařízení přezkoumání rozhodnutí ministerstva, rozhoduje ministr financí České republiky na základě návrhu jím ustavené zvláštní komise.

(5) Rozhodnutí o povolení nebo nařízení přezkoumání se doručuje daňovému subjektu, jehož se napadené rozhodnutí týká. Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky připuštěny. Rozhodnutí musí být odůvodněno, a je-li tímto rozhodnutím přezkoumání povoleno nebo nařízeno, má odkladné účinky vůči rozhodnutí přezkoumávanému.

(6) Přezkumné řízení provede správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Při tom je vázán právním názorem správce daně, který přezkoumání nařídil nebo povolil. Proti rozhodnutí o výsledku přezkoumání se lze odvolat do šedesáti dnů ode dne jeho doručení.“

49. § 56 se doplňuje novým odstavcem 6, který zní:

„(6) Žádosti podle odstavce 1 jsou osvobozeny od správních poplatků.“

50. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který včetně nadpisu zní:

„§ 56a

Použití mimořádných opravných prostředků

(1) V řízení o mimořádných opravných prostřed-

cích podle části páté tohoto zákona se vychází z právního i skutkového stavu existujícího v době vydání rozhodnutí, které je předmětem mimořádného opravného prostředku.

(2) Použití mimořádného opravného prostředku podle části páté tohoto zákona je nepřipustné vůči těm rozhodnutím správců daně, která byla pravomocně přezkoumána soudem. Řízení o mimořádném opravném prostředku nelze zahájit vůči rozhodnutí tehdy, probíhá-li již o něm přezkumné řízení u soudu.

(3) Proti rozhodnutím, zejména výzvám, podle § 43, která předcházejí stanovení daňového základu a daně, nelze uplatnit mimořádný opravný prostředek. To platí i tehdy, mají-li být daňový základ a daň stanoveny či přezkoumány dodatečně, a to bez ohledu na to, zda v řízení pak k dodatečnému stanovení daňového základu a daně skutečně dojde.“

51. V § 59 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat.“

52. V § 59 se vypouští odstavec 3.

53. V § 59 odst. 4 písm. b) se vkládá nový bod č. 4, který zní:

„4. pracovníku správce daně v blokovém řízení,“
V odstavci 6 se číslovka „5“ nahrazuje číslovkou „4“.

54. V § 59 dosavadní odstavce 4 až 8 se označují jako odstavce 3 až 7.

55. V § 60 odst. 6 se za slova „Za dobu posečkání daně“ vkládají slova „nebo splátek daně“ a slova „Státní banky československé“ se nahrazují slovy „České národní banky“.

56. V § 61 odst. 2 se v páté větě slova „a pošty“ vypouštějí, slovo „poplatníka“ se nahrazuje slovem „dlužníka“ a slova „Státní banky československé“ se nahrazují slovy „České národní banky“.

57. V § 61 odst. 3 se vypouští první věta.

58. V § 61 odst. 4 se slovo „postupů“ nahrazuje slovem „povinností“.

59. V § 63 odst. 3 se slova „Byl-li tento rozdíl zjištěn“ nahrazují slovy „Bylo-li zkrácení daně zjištěno“.

60. V § 63 odst. 4 se vypouštějí předposlední a poslední věta.

61. V § 63 se vypouští odstavec 7.

62. V § 64 odst. 4 se slova „jednoho měsíce“ nahrazují slovy „třiceti dnů“ a za první větu se vkládá věta, která zní: „Za den vrácení přeplatku se považuje den, kdy došlo k odepsání z účtu správce daně.“

63. V § 64 odst. 6 se slovo „nebo“ nahrazuje slovy „vrátí přeplatek bez žádosti do patnácti dnů a“ a slova „Státní banky československé“ se nahrazují slovy „České národní banky“.

64. V § 65 odst. 2 se na konci připojují tyto věty: „Správce daně osvědčí prominutí podmínek rozhodnutím a současně stanoví lhůtu pro zaplacení nedoplatku. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání, které má odkladný účinek.“

65. V § 69 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a připojují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Plátcí daně uvedení v odstavci 1 podají vždy po uplynutí kalendářního roku nebo po ukončení činnosti, která je předmětem zdanění, vyúčtování daně na tiskopise vydaném ministerstvem. Vyúčtování se podává místně příslušnému správci daně do třiceti dnů od lhůty, v níž byl plátcem daně povinen podat za rozhodné období poslední daňové přiznání nebo hlášení. Pokud u některé daně není stanovena povinnost podávat daňové přiznání nebo hlášení, předkládá se vyúčtování daně do třiceti dnů ode dne, v němž byl plátcem daně povinen za rozhodné období odvést poslední daňovou povinnost.

(3) Správce daně údaje ve vyúčtování daně přezkouší porovnáním s údaji ve vlastní evidenci daňových povinností a jejich úhrad, případné rozdíly vyčíslí, ve spolupráci s plátcem daně tyto rozdíly vysvětlí a odstraní je.“

66. V § 70 odst. 2 se tečka na konci odstavce mění v čárku a připojuje se tento text: „s výjimkou daňových nedoplatků zajištěných podle odstavců 4 a 5.“

67. V § 73 odst. 7 se na konci odstavce připojuje tato věta: „Ministerstvo v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České republiky upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti postupu při výkonu daňové exekuce, zejména způsoby řešení střetu exekuce soudní a daňové.“

68. V § 73 odst. 10 se slova „za přeplatky zaviněné správcem daně“ nahrazují slovy „podle § 64 odst. 6“.

69. Za § 73 se vkládá nový § 73a, který včetně nadpisu zní:

„§ 73a

Exekuční náklady

(1) Exekuční náklady hradí daňový dlužník, pokud exekuce nebyla provedena neoprávněně.

(2) Náhrada exekučních nákladů záleží jednak v náhradě nákladů za výkon zabavení a za výkon prodeje, jednak v náhradě hotových výdajů správce daně.

(3) Náhrada nákladů za výkon zabavení činí 2 % vymáhaného nedoplatku, nejméně však 200 Kčs. Bylo-li pro týž nedoplatek vykonáno zabavení několika samostatnými úkony, nebo bylo-li zabavení opakováno, náhrada nákladů za výkon zabavení téhož nedoplatku se počítá jenom jednou.

(4) Náhrada nákladů za výkon prodeje činí 2 % vymáhaného nedoplatku, nejméně však 200 Kčs.

(5) Náhrada exekučních nákladů podle odstavců 3 a 4 se počítá z částky zaokrouhlené na celé stokoruny dolů.

(6) Dlužník je povinen k úhradě exekučních nákladů u výkonu zabavení podle odstavce 3 vždy, jakmile k výkonu exekuce pověřený pracovník správce daně nebo soudu oznámil dlužníku nebo jeho zástupci příčinu svého příchodu a sepsal úvodní větu soupisu věcí nebo jakmile byl odeslán exekuční příkaz.

(7) U exekučních nákladů za výkon prodeje podle odstavce 4 je dlužník povinen k jejich úhradě vždy, jakmile došlo k zahájení dražby a byla sepsána úvodní věta dražebního protokolu.

(8) Náhradu hotových výdajů hradí dlužník, i když k výkonu prodeje nedošlo.

(9) Náhradu hotových výdajů hradí dlužník ve skutečné výši do třiceti dnů ode dne, kdy mu jejich výše byla písemně sdělena. Proti tomuto rozhodnutí lze podat námitku podle § 52.

(10) Týká-li se výkon zabavení nebo výkon prodeje více dlužníků nebo je uskutečňován společně a hotové výdaje se těchto případů týkají, rozvrhuje se jejich výše podle poměru jednotlivých vymáhaných nedoplatků.

(11) Náhrada exekučních nákladů podle odstavců 3 a 4 se vymáhá zároveň s nedoplatkem, pro který se exekuce provádí.“

70. V § 74 odst. 1 se vypouštějí slova „a jsou trvalé povahy“.

71. V § 74 odst. 2 se slovo „zruší“ nahrazuje slovy „může zrušit“.

72. § 75 včetně nadpisu zní:

„§ 75

Úprava placení záloh

Nedosáhne-li daňová povinnost u plátce daně z přidané hodnoty v běžném zdaňovacím období alespoň 50 % daňové povinnosti za předcházející zdaňovací období, stanoví správce daně na žádost plátce daně, podanou nejdéle ve lhůtě pro zaplacení daně za uplynulé zdaňovací období, zálohy na daň jinak, popřípadě povinnost zálohovat daň zruší.“

73. Za § 75 se vkládá nový § 75a, který včetně nadpisu zní:

„§ 75a

Nadměrný odpočet

Pro vrácení částek nadměrných odpočtů u daně z přidané hodnoty platí přiměřeně postup pro vrácení daňových přeplatků.“

74. Hlava třetí včetně nadpisu zní:

„HLAVA TŘETÍ

DAŇ Z PŘÍJMŮ

Oddíl první

Společná ustanovení

§ 77

Placení daně

(1) Poplatník je povinen po uplynutí zdaňovacího období, za které se daň vyměřuje, podat daňové přiznání, daň si sám vypočítat a zaplatit ji správci daně ve lhůtě pro podání přiznání.

(2) Zálohy neplatí poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 10 000 Kčs.

(3) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 10 000 Kčs, avšak nepřesáhla 1 000 000 Kčs, platí čtvrtletní zálohy na daň na běžné zdaňovací období, a to ve výši 1/4 poslední známé daňové povinnosti. Čtvrtletní zálohy jsou splatné do konce každého kalendářního čtvrtletí.

(4) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 1 000 000 Kčs, platí měsíční zálohy na daň na běžné zdaňovací období, a to ve výši 1/12 poslední známé daňové povinnosti. Měsíční zálohy jsou splatné do konce každého kalendářního měsíce.

(5) Poplatník, u něhož základ daně tvoří součet dílčích základů, zálohy podle odstavců 3 a 4 neplatí, pokud je jedním z nich i dílčí základ z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků a tento dílčí základ činí více než 50 % z celkového základu daně. Pokud dílčí základ ze závislé činnosti a funkčních požitků činí méně než 50 %, zálohy vypočtené podle odstavců 3 a 4 se platí v poloviční výši; to se však nevztahuje na poplatníka, který má příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti.

(6) Poslední známou daňovou povinností se rozumí částka, kterou si poplatník sám vypočetl a uvedl v posledním (dodatečném) přiznání, a po doručení posledního platebního (dodatečného) výměru částka stanovená tímto výměrem. Při změně poslední daňové povinnosti v běžném zdaňovacím období se zálohy do té doby splatné nemění. Jestliže se poslední daňová povinnost týkala jen části zdaňovacího období, je poplatník povinen si pro placení záloh dopočítat poslední daňovou povinnost tak, jako by se týkala celého zdaňovacího období. Propočet se provede tak, že poslední známá daňová povinnost týkající se části zdaňovacího období se vydělí počtem měsíců, za které poplatník pobíral příjmy podléhající dani, a násobí se dvanácti.

(7) V odůvodněných případech může správce daně stanovit zálohy jinak. Proti rozhodnutí o stanovení záloh jinak lze podat odvolání.

(8) Novým poplatníkům může správce daně na základě žádosti nebo z moci úřední stanovit zálohy s přihlédnutím k očekávanému příjmu poplatníka a k ostatním poměrům rozhodným pro vyměření daně. Proti rozhodnutí o stanovení záloh, lze podat odvolání.

(9) Poplatník není povinen platit tyto zálohy na daň, přestal-li vykonávat činnost nebo pobírat zdanitelné příjmy, a to od splátky následující po dni, v němž došlo ke změně rozhodných skutečností; tyto skutečnosti oznámí poplatník podle § 33 správci daně.

(10) Je-li daň podle platebního výměru vyšší, než si ji poplatník sám vypočetl, nebo jde-li o daň vyměřenou dodatečným platebním výměrem, je poplatník povinen zaplatit rozdíl do patnácti dnů po doručení platebního výměru.

(11) Placení daně a záloh podle předchozích odstavců se nevztahuje na příjmy, u nichž se uplatňuje zvláštní sazba daně, a na příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, pokud nejde o příjmy ze závislé činnosti plynoucí poplatníkovi ze zahraničí, nemá-li poplatník současně jiné příjmy podrobené dani.

§ 78

Minimální výše daně

Daň se zvýšením se nevyměří, nepřesáhne-li 100 Kčs. To neplatí, vybírá-li se daň srážkou.

§ 79

Daň vybíraná srážkou

(1) Daň se vybírá srážkou z příjmů, na které se vztahuje zvláštní sazba daně.^{1b)} Srážku je povinen provést plátce daně, který má sídlo nebo bydliště na území České republiky, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka.

(2) Plátce daně je povinen sraženou daň odvést správci daně nejpozději do patnáctého dne každého měsíce za předchozí kalendářní měsíc. Srážka daně se provádí z částky úhrady nebo připsání dlužné částky ve prospěch poplatníka. Správcem daně se rozumí finanční úřad příslušný podle místa bydliště nebo sídla plátce daně.

(3) Neprovede-li plátce daně srážku daně vůbec, popřípadě ve správné výši nebo sraženou daň včas neodvede, bude na něm vymáhána jako jeho dluh.

(4) Daňová povinnost poplatníka, pokud jde o příjmy, z nichž je sražena daň, se považuje za splněnou řádným provedením srážky daně.

(5) Správce daně může plátcovi daně stanovit jinak lhůtu pro odvod daně vybírané srážkou.

§ 80

Zajištění daně

(1) Správce daně může uložit právníkům a fyzickým osobám, aby při peněžitém plnění ve prospěch poplatníků srážely až 10 % peněžitého plnění na zálohu daně k zajištění. Proti rozhodnutí o uložení povinnosti srážet zálohu na daň se nelze odvolat.

(2) Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem uložit právníkům a fyzickým osobám, aby při peněžitém plnění ve prospěch poplatníků majících určitý druh příjmů srážely až 10 % peněžitého plnění na zálohu daně k zajištění.

(3) K zajištění daně z příjmů fyzických osob ze zdanitelných příjmů, kromě příjmů, z nichž se daň vybírá srážkou, jsou právníké a fyzické osoby, které mají sídlo nebo bydliště na území České republiky a které vyplácí, poukazují nebo připsávají úhrady ve prospěch poplatníka, povinny srážet zálohu na daň ve výši 10 % poplatníkům, kteří nemají na území České republiky bydliště (sídlo) ani se zde obvykle nezdržují, s výjimkou případů, kdy je sražena záloha podle § 83. Jde-li však o podíl společníka veřejné obchodní společnosti nebo o podíl komplementáře komanditní společnosti na zisku společnosti, stanoví se záloha na daň ve výši vypočtené podle § 16 zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

(4) K zajištění daně právníkých osob ze zdanitelných příjmů, kromě příjmů, z nichž se daň vybírá srážkou, jsou právníké a fyzické osoby, které mají sídlo nebo bydliště na území České republiky a které vyplácí, poukazují nebo připsávají úhrady ve prospěch poplatníka, povinny srážet zálohu na daň ve výši 10 % poplatníkovi se sídlem v cizině, majícího příjmy plynoucí ze zdroje na území České republiky. Tato povinnost se nevztahuje na banky, jde-li o peněžité plnění, poukázání nebo připsání úroků u bank. Jde-li však o podíl společníka veřejné obchodní společnosti nebo

o podíl komplementáře komanditní společnosti na zisku společnosti, stanoví se záloha na daň ve výši 45 %.

(5) Částky daně (záloh) sražené fyzickým nebo právnickým osobám podle předchozích odstavců se odvádějí do patnáctého každého měsíce za předchozí kalendářní měsíc příslušnému správci daně těchto osob.

(6) Správce daně může stanovit lhůtu pro odvod částek daně sražené podle předchozích odstavců odchylně.

(7) Správce daně může rozhodnout o tom, že záloha podle předchozích odstavců bude nižší nebo nebude sražena. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat. Sraženou zálohou podle předchozích odstavců může správce daně považovat daňovou povinnost poplatníka za splněnou.

(8) Neprovede-li plátce daně srážku zálohy na daň podle předchozích odstavců vůbec, popřípadě v nesprávně vyšší nebo sraženou částku včas neodvede, bude na něm vymáhána jako jeho dluh.

§ 81

Zápočet daně zaplacené v cizině

(1) Pokud plynou poplatníkovi daně z příjmů fyzických osob příjmy ze zahraničí, může si od této daně odečíst obdobnou daň zaplacenou v cizině, nejvýše však do částky daně z příjmů připadající na příjmy plynoucí z ciziny. Stejně se postupuje u poplatníka daně z příjmů právnických osob se sídlem na území České republiky.

(2) Plynou-li poplatníkovi příjmy ze státu, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, postupuje se při vyloučení dvojího zdanění podle této smlouvy. Daň zaplacená ve druhém smluvním státě se však započte na úhradu daně nejvýše částkou, která může být ve druhém smluvním státě vybírána v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění.

Oddíl druhý

DAŇ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB

§ 82

Daňové priznání

(1) Priznání k dani je povinen podat každý, jehož roční příjmy zdanitelné daní z příjmů fyzických osob přesáhly 6000 Kčs, pokud se nejedná o příjmy od daně osvobozené a o příjmy, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou.

(2) Priznání není povinen podat poplatník, který má příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků⁷⁾ a není povinen podat priznání podle odstavce 3 a jehož jiné příjmy, kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou, nejsou vyšší než 2000 Kčs.

(3) Plynou-li poplatníkovi příjmy ze závislé činnosti ze zahraničí, je povinen podat priznání z těchto příjmů, pokud plátce nemá v České republice stálou provozovnu nebo má-li poplatník i jiné daní podrobené příjmy.

(4) V priznání poplatník uvede veškeré příjmy, které jsou předmětem daně, kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně. Jsou-li součástí zdanitelných příjmů též příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, doloží je plátce daně potvrzením vystaveným podle § 86 odst. 3.

Poznámka pod čarou č. 7) zní:

⁷⁾ § 6 zákona ČNR č. 586/1992 Sb.

§ 83

Vybírání a placení daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků

(1) Plátce daně srazí zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků (dále jen „záloha“) ze zdanitelné mzdy. Zdanitelnou mzdou se rozumí úhrn příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků (dále jen „mzda“) zúčtovaný a vyplacený poplatníkovi za kalendářní měsíc nebo za kalendářní rok, vyjma příjmů zdanitelných zvláštní sazbou a snížený o

- částky, které jsou od daně osvobozeny,
- částky sražené na pojistné na sociální zabezpečení, na příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a na pojistné na všeobecné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“),
- částky na částečnou úhradu nákladů zaměstnance na dopravu mezi bydlištěm a pracovištěm (dále jen „dopravné“),
- nezdanitelné částky základu daně; základ daně pro výpočet zálohy za kalendářní měsíc se sníží o 1/12 nezdanitelné částky ze základu daně.

Záloha na daň se srazí sazbou přepočtenou na měsíční období z roční sazby daně podle tabulek vydaných ministerstvem obecně závazným předpisem.

(2) K prokázané nezdanitelné částce ze základu daně na manželku⁸⁾ a k nezdanitelné částce ze základu daně, o níž se snižuje základ daně u poživitele starobního důchodu,⁹⁾ jakož i k hodnotě darů¹⁰⁾ přihledně plátce až při ročním zúčtování záloh za zdaňovací období.

(3) Záloha se srazí při výplatě nebo připsání mzdy poplatníkovi k dobru bez ohledu na to, za kterou dobu se mzda vyplácí. Provádí-li plátce vyúčtování mezd měsíčně, srazí zálohu při vyúčtování mzdy za uplynulý měsíc. Mzdy zaúčtované v lednu do uplynulého zdaňovacího období se zahrnují do základu pro výpočet zálohy v tomto období.

(4) Plátce daně, který vyplácí zdanitelnou mzdu najednou za více kalendářních měsíců, vypočte zálohu tak, jako by byla vyplacena v jednotlivých měsících, je-li tento způsob výpočtu zálohy pro poplatníka výhodnější.

(5) Plátce daně, který vyplácí jednorázovou mzdu nebo doplatek mzdy za minulá léta, vypočte a srazí zálohu odděleně od ostatní mzdy roční sazbou daně ze zdanitelné mzdy, tj. z úhrnu jednorázových mezd a doplateků mezd za minulá léta zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi v témže zdaňovacím období sníženého o částky, které jsou od daně osvobozeny,

a o částky sraženého pojistného bez odečtení nezdanitelných částek ze základu daně a dopravného. Vypočtená záloha se sníží o úhrn sražených záloh z jednorázových mezd a doplatků mezd za minulá léta od počátku zdaňovacího období. Za jednorázovou mzdu se považují nepravidelně vyplácené mzdy nebo mzdy vyplácené jednorázově za celé zdaňovací období. Za jednorázovou mzdu se nepovažují mzdy vyplácené najednou za více kalendářních měsíců v témže zdaňovacím období.

(6) Pobírá-li poplatník mzdu současně od více plátců za stejný kalendářní měsíc, srazí plátcí daně, u nichž poplatník neuplatňuje nárok na nezdanitelné částky ze základu daně a dopravné, zálohy ze mzdy snížené pouze o částky, které jsou od daně osvobozeny, a pojistné.

(7) Sraženou zálohou ze mzdy poplatníka, který za totéž zdaňovací období neměl kromě mzdy od plátců, u nichž podepsal prohlášení podle § 87 odst. 5 písm. c), že v uplynulém zdaňovacím období nepobíral kromě mezd a příjmů zdanitelných zvláštní sazbou a kromě příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, jiné příjmy vyšší než 2000 Kčs podléhající zdanění, je daňová povinnost splněna, nepožádá-li poplatník o roční zúčtování záloh.

(8) Provádí-li plátce daně zúčtování mezd měsíčně nebo pravidelně v delších časových obdobích, odvede zálohy za uplynulý kalendářní měsíc nejpozději do pěti dnů po provedeném zúčtování mezd. Ostatní plátcí daně odvedou zálohy do pěti dnů po uplynutí kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla.

(9) Správce daně může stanovit lhůtu pro odvod zálohy jinak.

Poznámky pod čarou č. 8), 9) a 10) znějí:

⁸⁾ § 15 odst. 1 písm. c) zákona ČNR č. 586/1992 Sb.

⁹⁾ § 15 odst. 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb.

¹⁰⁾ § 15 odst. 8 zákona ČNR č. 586/1992 Sb.

§ 84

Roční zúčtování záloh

(1) Poplatník, který ve zdaňovacím období pobíral zdanitelnou mzdu pouze od jednoho nebo od více plátců daně postupně, může požádat písemně nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období plátce daně o provedení ročního zúčtování záloh.

(2) U poplatníka, který pobíral ve zdaňovacím období zdanitelnou mzdu současně od více plátců, je plátce daně povinen provést roční zúčtování záloh z úhrnu mezd od všech plátců daně, aniž o jeho provedení poplatník požádá.

(3) O provedení ročního zúčtování záloh může poplatník požádat nebo je i bez žádosti poplatníka provede poslední plátce daně, u něhož poplatník v uplynulém zdaňovacím období uplatňoval nárok na nezdanitelné částky ze základu daně a dopravné. Neuplatňoval-li poplatník ve zdaňovacím období nárok na nezdanitelné částky ze základu daně a dopravné u žádného plátce daně, provede poplatníkovi roční zúčtování záloh poslední plátce daně ve zdaňovacím období, za které se roční zúčtování záloh provádí.

(4) Plátce daně provede roční zúčtování záloh pouze u poplatníka, který není povinen podat příznání podle § 82 odst. 2.

(5) Plátce daně provede roční zúčtování záloh podle odstavců 1 a 2 jen na základě dokladů o vyplacené mzdě, sraženém pojistném, o nezdanitelných částkách ze základu daně, dopravném a o sražených zálohách. Poplatník je povinen uveste doklady za uplynulé zdaňovací období předložit plátcí daně nejpozději do 15. února následujícího roku od všech plátců daně. Plátce daně je povinen poplatníkovi provést roční zúčtování záloh podle odstavce 2 i bez jeho žádosti, a to pouze na základě jím předložených dokladů od všech plátců daně. Pokud poplatník uvedený v odstavci 2 nepředloží plátcí daně ani na výzvu ve lhůtě jím stanovené uveste doklady, plátce daně sdělí správci daně příslušnému podle místa bydliště poplatníka tuto skutečnost do třiceti dnů a současně mu předloží doklady pro roční zúčtování záloh. Správce daně vyrozumí poplatníka o výši daně rozhodnutím. Nepředloží-li poplatník uvedený v odstavci 1 do 15. února doklady o vyplacené mzdě, sraženém pojistném, o nezdanitelných částkách ze základu daně, dopravném a sražených zálohách od předchozích plátců daně, roční zúčtování záloh plátce daně neprovede.

(6) Výpočet daně a roční zúčtování záloh provede plátce daně nejpozději do 31. března. Rozdíl zálohové sražené daně a vypočtené daně ve prospěch poplatníka, plátce daně vrátí poplatníkovi nejpozději při zúčtování mzdy za březen, je-li částka vyšší než 20 Kčs.

(7) Nedoplatek daně vyšší než 20 Kčs vyplývající z ročního zúčtování záloh poplatníkovi uvedenému v odstavci 2 srazí plátce daně ze mzdy nejpozději do konce zdaňovacího období, v němž bylo provedeno roční zúčtování záloh. Nemůže-li plátce daně nedoplatek srazit z poplatníkovi mzdy z důvodu, že mu již mzdu nevyplácí, nebo proto, že nelze poplatníkovi podle obecně závazných předpisů srážku provést, vybere nedoplatek správce daně příslušný podle bydliště poplatníka, kterému zašle plátce daně do třiceti dnů doklady o jeho výši k dalšímu řízení, pokud výše nedoplatku přesáhne 100 Kčs. Správce daně vyrozumí poplatníka o výši nedoplatku na dani rozhodnutím. Poplatníkovi uvedenému v odstavci 1 se případný nedoplatek nesráží.

§ 85

Odpovědnost plátců daně

(1) Poplatníkovi, kterému byla sražena daň vyšší, než je stanoveno, vrátí plátce daně přeplatek, pokud neuplynuly tři roky od konce zdaňovacího období, v němž přeplatek vznikl. Zjistí-li se, že plátce daně srazil poplatníkovi zálohy v běžném zdaňovacím období vyšší, než měl, vrátí poplatníkovi vzniklý přeplatek na zálohách v následujícím měsíci, nejpozději do 31. března následujícího roku. O vrácený přeplatek daně nebo zálohy sníží plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(2) Plátce daně, který nesrazil u poplatníka daň ve stanovené výši, může ji dodatečně srazit, pokud neuplynulo od doby, kdy byla daň nesprávně sražena, dvanáct měsíců. Plátce daně, který nesrazil u poplatníka zálohu ve stanovené výši, může ji dodatečně za

uplynulé zdaňovací období srazit nejpozději do 31. března následujícího roku. Daň, která nebyla sražena vinou poplatníka, může být včetně příslušenství plátcem daně sražena do tří let od konce zdaňovacího období, v němž k nesprávné srážce došlo.

(3) Dodatečně sraženou daň nebo zálohu plátce daně odvede správci daně v nejbližším termínu pro odvod záloh.

(4) Dodatečně předepsanou daň a zálohy je plátce daně povinen odvést správci daně do pěti dnů po doručení platebního výměru.

§ 86

Povinnosti plátců daní

(1) Plátcí daně jsou povinni vést pro poplatníky mzdové listy a rekapitulace sražených záloh na daň za každý kalendářní měsíc i za celé zdaňovací období.

(2) Mzdový list musí pro účely daně obsahovat

- a) poplatníkovu jméno a příjmení, též dřívější,
- b) rodné číslo,
- c) bydliště,
- d) jména a rodná čísla osob, které poplatník uplatňuje pro snížení základu daně, výši jednotlivých nezdanitelných částek s uvedením důvodu jejich uznání,
- e) za každý kalendářní měsíc
 1. počet dní výkonu práce,
 2. úhrn zúčtovanych mezd bez ohledu, zda jsou vypláceny v penězích nebo naturáliích,
 3. částky osvobozené od daně,
 4. pojistné,
 5. dopravné,
 6. podle způsobu zdanění roční sazbou daně nebo sazbou daně přepočtenou z ročních sazeb na měsíční období
 - základ pro výpočet zálohy na daň,
 - nezdanitelné částky základu daně,
 - zdanitelnou mzdu,
 - zálohu na daň,
 7. součet údajů uvedených pod body 2 až 6 za celé zdaňovací období.

(3) Na žádost poplatníka je plátce daně povinen za období, za které byla vyplácena mzda, vystavit nejpozději do deseti dnů od podání žádosti doklad o souhrnných údajích uvedených ve mzdovém listě, které jsou rozhodné pro výpočet zdanitelné mzdy, daně a záloh.

§ 87

Uplatnění nezdanitelných částek ze základu daně a dopravného při výpočtu záloh

(1) Poplatník je povinen prokázat plátcí daně skutečnosti rozhodné pro uznání nezdanitelných částek ze základu daně a dopravného při výpočtu záloh nejpozději do konce kalendářního měsíce, v němž tyto okolnosti nastaly. K předloženým dokladům přihlédne plátce daně počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, v němž budou tyto skutečnosti plátcí daně prokázány. Při nástupu do zaměstnání je lhůta dodržena, prokáže-li poplatník tyto skutečnosti do 30 dnů ode dne nástupu do zaměstnání.

(2) Narodí-li se však poplatníkovi dítě, plátce daně k této skutečnosti přihlédne již v kalendářním měsíci, v němž se narodilo, prokáže-li poplatník jeho narození plátcí daně do 30 dnů po narození dítěte.

(3) Pobírá-li poplatník v kalendářním měsíci mzdu současně nebo postupně od více plátců daně, přihlédne k nezdanitelným částkám ze základu daně a dopravnému pouze jeden plátce daně, u kterého uplatní poplatník nárok podle odstavce 1.

(4) Neprokáže-li poplatník skutečnosti rozhodné pro uznání nezdanitelných částek ze základu daně a dopravného ve stanovené lhůtě, přihlédne plátce daně k těmto skutečnostem dodatečně při ročním zúčtování záloh, prokáže-li je poplatník nejpozději do 15. února roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období.

(5) Plátce daně přihlédne k nezdanitelným částkám ze základu daně a k dopravnému, podepíše-li poplatník do 30 dnů po vstupu do zaměstnání a každoročně nejpozději do 15. února prohlášení o tom,

- a) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání nezdanitelných částek ze základu daně, popř. kdy a jak se změnily,
- b) že současně za stejné zdaňovací období neuplatňuje nárok na nezdanitelné částky ze základu daně či dopravné u jiného plátce daně a že nárok na nezdanitelné částky ze základu daně na tytéž osoby současně za stejné zdaňovací období neuplatňuje jiný poplatník,
- c) zda pobíral v uplynulém zdaňovacím období kromě příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků vyplacených plátcem, příjmů zdanitelných zvláštní sazbou a příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, jiné příjmy podléhající zdanění vyšší než 2000 Kčs,
- d) zda je poživitelem starobního důchodu.

(6) Plátce daně provede výpočet daně a zúčtování záloh a současně přihlédne k nezdanitelným částkám ze základu daně na manželku a k nezdanitelné částce u poživitele starobního důchodu⁹⁾ za bezprostředně uplynulé zdaňovací období, podepíše-li poplatník do 15. února písemné prohlášení o tom

- a) že nepobíral v uplynulém zdaňovacím období kromě mzdy, příjmů zdanitelných zvláštní sazbou a kromě příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, jiné příjmy podléhající dani z příjmů fyzických osob vyšší než 2000 Kčs,
- b) zda pobíral v uplynulém zdaňovacím období současně nebo postupně od dalších plátců daně kromě příjmů zdanitelných zvláštní sazbou a kromě příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, jiné příjmy podléhající dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků,
- c) že manželka (manžel) žijící ve společné domácnosti neměla v uplynulém zdaňovacím období vlastní příjem přesahující ročně hranici stanovenou zvláštním zákonem,⁸⁾
- d) výši starobního důchodu, pokud jeho výše v uplynulém zdaňovacím období nepřesáhla 20 400 Kčs.

(7) Dojde-li během roku ke změně skutečností rozhodných pro uznání nezdanitelných částek ze základu daně a dopravného, je poplatník povinen oznámit je písemně (např. změnou v prohlášení) plátcí daně nejpozději poslední den kalendářního měsíce, v němž změna nastala. Plátce daně zaeviduje změnu ve mzdovém listě.

§ 88

Způsob prokazování nezdanitelných částek ze základu daně a dopravného

(1) Nárok na uznání nezdanitelných částek ze základu daně prokazuje poplatník plátcí daně

- a) platným občanským průkazem, a to vlastním, druhého z manželů, popřípadě občanskými průkazy dětí starších 15 let, jde-li o prokázání existence manželky (manžela), a nezletilých dětí (vlastních, osvojených, dětí v péči, která nahrazuje péči rodičů, a dětí druhého z manželů). Nejsou-li uvedené skutečnosti zřejmé z občanského průkazu, je nutné prokázat je jiným úředním dokladem. Uplatňuje-li poplatník nárok na uznání nezdanitelných částek na děti, předloží plátcí potvrzení od zaměstnavatele manželky (manžela), že nárok na nezdanitelné částky na děti současně neuplatňuje manželka (manžel),
- b) potvrzením školy a u žáků učilišť potvrzením učiliště, že zletilé dítě žijící s poplatníkem ve společné domácnosti studuje,
- c) rozhodnutím o přiznání invalidního nebo částečného invalidního důchodu a dokladem o výplatě důchodu, uplatňuje-li poplatník nárok na snížení daně z titulu nezdanitelné částky ze základu daně z důvodu, že pobírá invalidní nebo částečný invalidní důchod,
- d) předložením průkazky ZTP-P, pokud je poplatník uvedený pod písmenem c) jejím držitelem,
- e) rozhodnutím o přiznání starobního důchodu a dokladem o výplatě důchodu, je-li poplatník jeho příjemcem, pokud důchod nepřesahuje ročně hranici stanovenou zvláštním zákonem,⁹⁾
- f) potvrzením správce daně příslušného podle místa bydliště poplatníka o tom, že
 1. vyživuje ve společné domácnosti zletilé dítě až do dovršení 26 let věku, které nepobírá invalidní důchod a nemůže se připravovat na budoucí povolání nebo být zaměstnáno pro nemoc nebo pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, není schopno se soustavně připravovat na budoucí povolání anebo je schopno se na ně připravovat jen za mimořádných podmínek,
 2. pobírá jiný důchod, jehož jednou z podmínek je invalidita, nebo jeho žádost o invalidní důchod byla zamítnuta z jiných důvodů než z důvodů jeho invalidity a při souběhu nároku na starobní, invalidní a částečný invalidní důchod.

(2) Nárok na dopravné uplatní poplatník dokladem o svém bydlišti (např. občanským průkazem), z něhož se dopravuje na pracoviště.

(3) Doklady uvedené v odstavci 1 písm. a) a písm. c) až f) platí trvale, nebyla-li jejich platnost časově omezena. Platnost dokladu uvedeného v odstavci 1

písm. c) a e) je podmíněna tím, že poplatník předloží každoročně nejpozději do 15. února doklad o výplatě důchodu. Doklady uvedené v odstavci 1 písm. b) platí vždy pro školní rok, pro který byly vydány. Doklady platí za předpokladu, že u poplatníka a jím vyživovaných osob se nezměnily skutečnosti rozhodné pro uznání nezdanitelných částek ze základu daně a dopravného.

(4) Úkony podle odstavce 1 písm. f) jsou osvobozeny od správních poplatků.

75. § 89, 90 a 91 se zrušují.

76. V § 92 se doplňují nové odstavce 3 až 7, které znějí:

„(3) V daňovém přiznání uvede poplatník pro stanovení základu daně z nemovitostí výměru půdorysu nadzemních částí stavby jako zastavěnou plochu¹¹⁾ bez ohledu na údaje v evidenci nemovitostí.

(4) Příslušné okresní úřady, obecní úřady, pozemkové úřady a katastrální úřady vydají na žádost poplatníka potvrzení o skutečnostech rozhodných pro úlevu na dani a daňové osvobození.

(5) Nárok na osvobození od daně z pozemků vydaných vlastníkům na základě zvláštního předpisu¹²⁾ uplatní poplatník v daňovém přiznání nebo v příloze k němu a u zemědělských pozemků doloží samostatné provozování zemědělské výroby zápisem do evidence podle zvláštních předpisů.¹³⁾

(6) Žádost o úlevu na dani může uplatnit poplatník v příloze k daňovému přiznání; pokud je uplatňována úleva na dani v roce, kdy nemá poplatník zákonnou povinnost podat přiznání, podává se žádost ve stejné lhůtě jako daňové přiznání.

(7) Obec rozhodne o použití nižších koeficientů¹⁴⁾ u pozemků a staveb umístěných v jednotlivých částech obce obecně závaznou vyhláškou.“

Poznámky pod čarou č. 11), 12), 13) a 14) znějí:

¹¹⁾ § 10 zákona ČNR č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí.

¹²⁾ Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Zákon č. 219/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.

¹⁴⁾ § 6 odst. 4 písm. b) a § 11 odst. 3 písm. b) zákona ČNR č. 338/1992 Sb.“

77. § 94 zní:

„§ 94

Daňové přiznání a vyměření daně

(1) Přiznání k dani je poplatník, který má bydliště nebo sídlo na území České republiky, povinen podat správci daně na rok 1993 do 31. března 1993. V dalších letech je povinen podat přiznání k dani vždy do 31. ledna běžného zdaňovacího období s výjimkou uvedenou v odstavci 2.

(2) V případech, kdy vznikne poplatníkovi daňová povinnost v průběhu zdaňovacího období, je povinen podat přiznání k dani ve lhůtě splatnosti daně, popřípadě splátek na daň.

(3) Poplatníci daně, kteří mají bydliště nebo sídlo v zahraničí a u nichž je daň splatná na českém hraničním přechodu při vstupu na území nebo při výstupu z území České republiky, jsou povinni se účastnit vyměření daně nebo doplatku na daň prováděného správcem daně. Pro splatnost daně podle tohoto odstavce se za okamžik vstupu na území České republiky považuje zahájení celního řízení. O takto vyměřené a zaplacené dani nebo doplatku daně vydá místně příslušný správce daně poplatníkovi potvrzení.

(4) Poplatníci daně uvedení v odstavci 3 jsou povinni prokázat zaplacení daně potvrzením o vyměření a zaplacení daně nebo doplatku daně oprávněným správcům daně.

(5) Tiskopis potvrzení o vyměření a zaplacení daně nebo doplatku daně vydá ministerstvo.“

78. § 95 zní:

„§ 95

Průkaz o zaplacení daně

(1) Poplatníkům daně s bydlištěm nebo sídlem v České republice správce daně vydá potvrzení o zaplacení daně nebo splátce na daň jen na žádost poplatníka, který překračuje s vozidlem hranice České republiky.

(2) Žádosti o potvrzení vydané podle odstavce 1 a podle § 94 jsou osvobozeny od správních poplatků.“

79. § 96 zní:

„§ 96

(1) Ustanovení tohoto zákona se použije, pokud mezinárodní smlouva, která je pro Českou republiku závazná, neobsahuje odlišnou úpravu.

(2) Ministerstvo může

- a) ve vztahu k zahraničí činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění,
- b) rozhodnout ve sporných případech o způsobu zdanění, pokud jde o daňové subjekty se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí.“

80. Za § 96 se vkládá nový § 96a, který včetně nadpisu zní:

„§ 96a

(1) Pokud správce daně spravuje daně, které nejsou příjmem státního rozpočtu převádí jejich výnos podle zákonného rozpočtového určení vždy nejdéle do stanoveného dne, kdy mu tyto prostředky byly připsány na jeho účet vedený u banky a zaevidovány na osobním účtě daňového dlužníka na jeho splatnou daňovou povinnost. Vznikne-li u takto převedených příjmů daňovému dlužníkovi nárok na vrácení přeplatku, doručí o tom správce daně rozhodnutí též příjemci těchto prostředků, který vrátí přeplatek podle tohoto rozhodnutí přímo osobě oprávněné, a to nejdéle do de-

seti dnů po doručení rozhodnutí. Nebude-li tato lhůta dodržena a vznikne-li z tohoto důvodu daňovému dlužníkovi nárok na úhradu úroků podle tohoto zákona, jde tento úrok k tíži příjemce prostředků, který lhůtu k vrácení přeplatku nedodržel.

(2) Podle tohoto ustanovení se postupuje přiměřeně i u příjmů podle § 1 odst. 4.“

81. V § 97 se odstavec 1 vypouští a dále se vypouští označení odstavce 2.

82. V § 100 se v textu § 59 odst. 5 a 6 označují jako § 59 odst. 4 a 5, dále se v textu vypouštějí § 75, § 81 odst. 1 a § 91 a vkládají se § 30 odst. 4 a § 55a odst. 2, § 73 odst. 7, § 80 odst. 2 a § 83 odst. 1.

83. V § 102 se za odstavec 2 doplňují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Pro stanovení a vyměření daně ze mzdy, daně z příjmů z literární a umělecké činnosti, domovní daně, daně z příjmu obyvatelstva, zemědělské daně, důchodové daně a odvodů do státního rozpočtu za rok 1992 a léta předchozí se použijí

- a) § 12 až 19 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy,
- b) § 9 až 18 vyhlášky č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy,
- c) čl. II vyhlášky federálního ministerstva financí č. 86/1984 Sb., o některých opatřeních na úseku daní placených obyvatelstvem,
- d) čl. I body 28 až 35 vyhlášky č. 72/1991 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění pozdějších předpisů,
- e) čl. I body 21 až 24 vyhlášky č. 49/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění pozdějších předpisů,
- f) výnos federálního ministerstva financí č. j. V/1-7 393 ze dne 15. 5. 1987 o prominutí důsledků opožděného předložení průkazu o počtu vyživovaných osob pro účely daně ze mzdy,
- g) § 5, § 9 až 12 zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění zákona č. 160/1968 Sb.,
- h) § 6, 11 až 13 vyhlášky č. 184/1968 Sb., k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění pozdějších předpisů,
- i) zákon č. 143/1961 Sb., ve znění zákona č. 129/1974 Sb., o rozpočtovém určení výnosu zemědělské daně a příspěvku na sociální zabezpečení, o jejich správě a některých změnách zákona č. 143/1961 Sb., o domovní dani,
- j) vyhláška č. 144/1961 Sb., kterou se provádí zákon č. 143/1961 Sb., o domovní dani,
- k) vyhláška č. 14/1968 Sb., o úlevách na domovní dani, ve znění vyhlášky č. 101/1976 Sb.,
- l) nařízení vlády č. 82/1978 Sb., o osvobození obytných domů s byty v osobním vlastnictví, a nařízení vlády č. 579/1990 Sb., o úlevách na domovní dani,

- m) opatření ministerstva financí České republiky ze dne 21. června 1991 k odstranění nesrovnalostí při vyměřování domovní daně,
- n) § 17 a 20 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva,
- o) § 25 odst. 1 až 4, 6 až 8 a 12 a § 32 odst. 1 zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani,
- p) § 14 odst. 1 až 4 a 9 a § 18 odst. 1 zákona č. 157/1989 Sb., o důchodové dani,
- r) § 14 odst. 1 až 4 a 8 a § 18 odst. 1 zákona č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu.

(4) U správy poplatkových pohledávek v oboru notářských poplatků, kde vznikla povinnost je vyměřit do 31. prosince 1992, zůstává zachována působnost soudu podle § 30 odst. 2 zákona České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích.“

84. Za § 102 se vkládá nový § 102a, který zní:

„§ 102a

Pro stanovení záloh v roce 1993 se za poslední známou daňovou povinnost podle § 77 považuje

- a) u daně z příjmů fyzických osob poslední známá daňová povinnost podle zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění pozdějších předpisů, a to pouze v případech, jde-li o příjmy plynoucí ze zahraničí zdaňované na základě přiznání, dále poslední známá daňová povinnost podle zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění pozdějších předpisů,
- b) u daně z příjmů právnických osob poslední známá daňová povinnost podle zákona č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů.“

85. Za § 103 se zařazují nové § 103a a 103b, které znějí:

„§ 103a

Odpočet daně z obratu, vzniklý z uplatnění daně u hmotného majetku a zásob při přechodu na systém daně z přidané hodnoty podle § 51 a 52 zákona ČNR č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, který přesáhne u plátce daně 1 000 000 Kčs, vrátí se v průběhu roku 1993 buď ve stejných měsíčních nebo čtvrtletních částkách podle zdaňovacího období konkrétních plátců daně. Přesáhne-li tato částka daňovou povinnost běžného zdaňovacího období, vrátí se rozdíl bez žádosti do konce kalendářního měsíce, v němž je podáno daňové přiznání na běžné zdaňovací období, pokud nebude částka použita na úhradu nedoplatků na jiné dani téhož daňového subjektu.

§ 103b

(1) Pokud jsou převáděny v roce 1993 prostředky podle § 61 odst. 2 mezi bankami prostřednictvím Čes-

ké národní banky, je povinna banka, která vede účet daňového dlužníka, převést uhrazenou částku bance, u které je veden účet správce daně, do dvou pracovních dnů poté, kdy byla platba z účtu odepsána.

(2) Neumožňuje-li prokazatelně bankám jejich současný informační systém plnit oznamovací povinnost o dni odepsání platby z účtu daňového dlužníka podle § 61 odst. 2, bude správce daně považovat nejdéle v období do 31. prosince 1993 za den platby třetí pracovní den, předcházející dnu připsání platby na účet správce daně. V pochybnostech zjistí skutečný den odepsání správce daně ve spolupráci s bankou daňového dlužníka a s daňovým dlužníkem.“

86. V § 106 se vkládají body 4 a 5, které znějí:

- „4. výnos ministerstva financí České republiky č.j. 154/22334/76 ze dne 9. 11. 1976 o vymezení oprávnění krajských finančních správ k povolování úlev na penále za opožděné nebo neúplné platby odvodu za odnětí zemědělské půdy zemědělské výroby,
- 5. výnos ministerstva financí České republiky č.j. 154/3021/81 ze dne 16. 2. 1981 o vymezení oprávnění krajských finančních správ k povolování úlev na penále za opožděné nebo neúplné platby odvodu za odnětí zemědělské půdy zemědělské výroby.“

Čl. II

Zákon České národní rady č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, se mění a doplňuje takto:

1. V § 9 se vkládá nové písmeno b), které včetně poznámky zní:

„b) vykonává správu daní v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem,^{7a)}“.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena c) až e).

Poznámka pod čarou 7a) zní:

^{7a)} Např. zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.“

2. V § 11 se vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) vykonává správu daní v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem,^{7a)}“.

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena c) až f).

Čl. III

Zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, se mění a doplňuje takto:

1. § 13 odst. 1 zní:

„(1) Veřejná obchodní společnost zjišťuje základ daně za společnost jako celek (§ 23 až 33) stejně jako poplatník. Podle podílů stanovených společenskou smlouvou rozděluje se tento základ daně na jednotlivé společníky, u nichž tvoří základ daně (dílicí základ da-

ně) podle § 5 odst. 2, je-li společník fyzickou osobou, nebo se zahrnují do základu daně podle § 23, je-li společník právnickou osobou. Ztráta veřejné obchodní společnosti (§ 34) se rozděluje stejně jako základ daně.“.

2. V § 15 odst. 8 a v § 20 odst. 4 se za slovo „mládeže“ doplňují slova „na ochranu zvířat“ a za slovo „sportovní“ se doplňují slova „a fyzickým osobám provozujícím školská a zdravotnická zařízení a zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat“.

3. V § 23 odst. 1 se vypouští poslední věta.

4. V § 23 odst. 10 první věta zní: „U stálé provozovny (§ 22 odst. 2) poplatníka se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí (§ 2 odst. 3 a § 17 odst. 5) nemůže být základ daně nižší, než jakého by dosáhl z těžbe nebo podobné činnosti poplatník se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky.“.

5. V § 24 písm. p) se vypouští odkaz a poznámka pod čarou č. 27).

6. V § 35 odst. 1 písm. a) se částka „5000 Kčs“ nahrazuje částkou „7500 Kčs“.

7. V § 35 odst. 1 písm. b) se částka „15 000 Kčs“ nahrazuje částkou „22 500 Kčs“.

8. V příloze k zákonu se u položky č. 14 vypouští druhá věta.

9. Příloha k zákonu se doplňuje o položku č. 16, která zní:

„(16) Formy, modely a šablony (obor 411-8, 416, 535-4) se odepisují rovnoměrně. Roční odpis se stanoví jako podíl vstupní ceny a stanovené doby použitelnosti nebo stanoveného počtu vyrobených odlitků nebo vylisků.“.

Čl. IV

Zákon České národní rady č. 13/1993 Sb., celní zákon, se doplňuje takto:

V § 329 se na konci věty tečka nahrazuje čárkou a připojují se slova „s výjimkou § 328 bodů 6 až 12, které nabývají účinnosti dnem 1. března 1993.“.

Čl. V

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto zákonem.

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

36

ZÁKON

České národní rady

ze dne 22. prosince 1992

o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

since 1992 názvem OK 3, a to do 31. prosince 1995, nestanoví-li zákon přijatý do 31. prosince 1995 jinak.

Čl. I

§ 1

(1) Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodne nejpozději do 31. ledna 1993 o tom, který vysílací okruh je vlastním vysílacím okruhem České televize.¹⁾

(2) Dalším vysílacím okruhem České televize svěřeným jí do správy je okruh, označovaný ke dni 1. pro-

§ 2

(1) Do vlastnictví České televize se dnem zániku Československé televize převádějí nemovité věci uvedené v příloze č. 1 tohoto zákona a movité věci, které k nim patří.

(2) V pochybnostech o rozsahu movitých věcí podle odstavce 1 rozhodne ministerstvo financí České republiky (dále jen „ministerstvo“) na návrh České televize.

¹⁾ § 3 písm. a) zákona ČNR č. 483/1991 Sb., o České televizi.